

fundet saa selvfolgeligt og simpelt i den Grad, at jeg indtil nu ikke har truffet nogen danffødt Mand, der ikke har været enig med mig i, at det maatte være ved en Uagtksomhed fra det andet Things Side, at Titelen var bleven saaledes affattet. Hvad jeg ikke kan forstaae, det er, at der skulde være en nærmere Forbindelse imellem Akademiet og dets Hovedklasse, end imellem Akademiet og dets Lærerpersonale. Jeg maa fremdeles paastaae, at Titelen saaledes, som den er affattet, ikke er affattet i det danske Sprogs Aand; jeg troer, at den maa være støbende for Enhvers Øren, der hører denne Titel, og jeg skal derfor fremdeles opfordre det ærede Thing til at vedtage mit Ændringsforslag.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Jeg maatte dog maastee gjøre opmærksom paa, at jeg er en danffødt Mand, jeg er født i Kjøbenhavn. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at Lærerne ved Akademiet stode i en næriere Forbindelse med Akademiet end selve Rassen, men det er ikke Tilfældet; Personerne blive for det Første ikke fødte som Lærere; de blive ansatte ved Akademiet og de stille sig igjen derfra; ved Siden deraf føre de et selvstændigt Liv udenfor Institutet, de have deres Hjem, maastee Kone og Børn. Viis mig noget Tilfælde, hvor Hovedklassen træder som selvstændig op (Munterhed). Ja, man finder det latterligt, men Sprogets Aand griber netop alle disse Ting, og den rigtige Sprogbrug giver disse Nuancer deres Udtryk.

F. Nielsen: Jeg hører til dem, der have følt sig støbte ved Lovforslagets Titel. Efterat jeg har hørt den ærede Ministers Foredrag, anerkjender jeg, at Titelen kan siges at være theoretisk rigtig; men den kan neppe anses som Tegn paa en overmaade fin Sands for Sprogets Beskaffenhed. So længere den Række af Ord er, som tilsammentagne danne det ene Begreb, hvorom den høitærede Minister har talt, desto værre lyder det, naar det sidste og fra det egentlige Hovedord fjerneste Ord i hele Rækken skal være Genitivmærket for hiint Hovedord. Derfor pleier man ved sliq. Leilighed at vælge

en sammensat Form, hvorved selve hiint Hovedord bliver det sidste og faaer Genitivformen, og det vilde saaledes være meest passende, istedetfor „det kongelige Akademi for de skønne Kunsters Hovedklasse“ at sætte: „det kongelige Kunstakademies Hovedklasse“. De fleste ville anerkjende, at dette er bedre dansk og mere vellydende.

Indenrigsministeren: Jeg kan dog ikke komme bort fra den Anstuelse, jeg før tilod mig at fremsætte, at hvad man end antager om dette sproglige Spørgsmaal, vil Landstinget fravige den alvorlige Opfattelse af sin Stilling, det tidligere har opretholdt, ved af den Grund at sende Lovforslaget tilbage til det andet Thing.

Hjerring: Jeg kan ikke give den høitærede Minister Medhold heri. Naar Landstinget er blevet gjort opmærksomt paa en saagrov Sprogfeil som denne, troer jeg ikke, at man kan anføre en saadan Grund til at lade den blive staaende.

Indenrigsministeren: Landstinget har aldrig tidligere ageret Sproglærer.

Bloug: Jeg skal kun bemærke, at det den ærede Landstingsmand vil sætte istedet, ikke er bedre end det, der allerede staaer der.

Hjerring: Da kan jeg dog anføre en heel Række Exempler af det officielle Sprog, hvori man netop bruger den Udtryksmaade, som jeg har foreslaaet; men man kan jo senere, hvis man finder det nødvendigt, rette dette Udtryk. Den bedste Form vilde være den af min ærede Nabo (F. Nielsen) anførte; men den turde jeg ikke foreslaae, da man muligviis kunde frygte for at gjøre Forandring i vedkommende Kunstansalts officielle Titel.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Det er ganske rigtig, at naar det var en dansk Stil, vi havde med at gjøre, vilde vi rette det til det, der her er foreslaaet. Men der er Noget, der staaer over Stilen, og det er, at vi maae bevare Akade-